# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **B. H.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Záveským, advokátem se sídlem Lidické náměstí 50, Jičín proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2008, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 9. 2010, č. j. 29 Cad 62/2008-93,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Odměna advokáta JUDr. Jiřího Záveského **se určuje** částkou 3199,20 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

## O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 20. 9. 2010, č. j. 29 Cad 62/2008 - 93 zamítl žalobu, kterou se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2008, jímž byl stěžovateli přiznán od 26. 7. 2008 podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, starobní důchod ve výši 8611 Kč.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože při doručování písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu nebyl stěžovatel zastižen, byla zásilka dne 6. 10. 2010 uložena u provozovatele poštovních služeb (§ 49 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl (§ 49 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož se tak nestalo, byla zásilka dne 19. 10. 2010 vložena do schránky. Stěžovatel tuto skutečnost ve vztahu k doručení rozsudku krajského soudu v kasační stížnosti komentoval poznámkou „došlo 20. 10. 2010, na poštu dáno 5. 10. 2010“.

V projednávané věci tak bylo postupováno v intencích ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. (které se na řízení ve správním soudnictví použije obdobně podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s.), podle něhož „*nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu*.“

Je tak zřejmé, že fikce doručení v daném případě nastala v pondělí dne 18. 10. 2010 (poznámka soudu: poslední den lhůty totiž připadal na sobotu 16. 10. 2010, viz § 40 odst. 3 s. ř. s.). Tento den se také pokládá za den doručení ve smyslu běhu lhůty k podání kasační stížnosti podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení, k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové za podmínek stanovených v § 102 a násl. s. ř. s.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 18. 10. 2010. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 19. 10. 2010 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 1. 11. 2010 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 1. 11. 2010 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím

držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Hradci Králové až dne 3. 11. 2010, tedy opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Vzhledem k tomu, že se v tomto případě jedná o zjevně opožděnou kasační stížnost, bylo již nad rámec procesní ekonomie, pokud krajský soud ustanovil stěžovateli zástupce a vyzýval ho k odstranění vad kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

V řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku krajského soudu byl stěžovateli usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 11. 2010, č. j. 29 Cad 62/2008 – 105, ustanoven zástupcem JUDr. Jiří Záveský, advokát, přičemž jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát, jak vyplývá z ustanovení § 120 a § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci stěžovatele odměnu za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení (do tohoto úkonu právní služby zdejší soud zahrnul rovněž studium spisu dne 30. 11. 2010) a písemné podání soudu ve věci samé (doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 12. 2010) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Za výše uvedené úkony tak náleží zástupci stěžovatele odměna ve výši 2 x 500 Kč podle § 7 a § 9 odst. 2 advokátního tarifu (tarifní hodnota ve věcech důchodového pojištění činí pouze 1000 Kč) a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupci stěžovatele dále náleží 666 Kč za cestovné advokáta, k prostudování spisu z Jičína do Hradce Králové a zpět, (§ 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu) a částka 400 Kč, která představuje náhradu za čas strávený touto cestou v rozsahu čtyř započatých půlhodin po 100 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu], tj. celkem 2666 Kč. Zástupce stěžovatele doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se podle § 35 odst. 8 s. ř. s. jeho odměna zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 20 % z částky 2666 Kč, tj. 533,20 Kč. Zástupci stěžovatele tak bude vyplacena částka ve výši 3199,20 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu